

УДК 378.1

СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТУДЕНТІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

*Палюх В.В., ад'юнкт ад'юнктури
Національний університет цивільного захисту України*

Для більш повного виявлення сутності поняття управління науково-дослідницькою діяльністю студентів в сучасних соціокультурних умовах, вважаємо доцільним, проаналізувати позиції вчених-філософів, психологів, педагогів по визначенню категорій, як управління, науково-дослідницька діяльність студентів та сучасні соціокультурні умови.

Існують різні визначення категорій управління, однак аналіз та узагальненість літературних джерел дозволяють констатувати, що в самому широкому розумінні управління – є елемент, функція організованих систем різної природи, що забезпечується збереженням їх визначеної структури, підтримання режиму діяльності, реалізацію програм, мету діяльності.

Є думка що вказує на те, що під управлінською діяльністю слід розуміти безперервну послідовність дій, що здійснюється суб'єктом управління, в результаті яких формується та змінюється образ об'єкту яким управляють, встановлюються цілі спільної діяльності, визначаються способи їх досягнення, розділяються роботи між її учасниками та інтегруються їх зусилля, але існує і інша думка, в якій управління визначається як цілеспрямована взаємодія керуючої та керованої підсистеми для досягнення визначеної мети та запланованого результату. Дане толкування управління в більшій ступені відповідає реальній управлінській практиці, так як в силу того, що проявами взаємодії є

спілкування та діяльність, воно містить в собі вказівки на необхідність реалізації як суб'єкт – об'єктивних відношень, так і суб'єкт – суб'єктних відношень. Суть взаємопов'язаних дій складається з нерозривності прямої та зворотної взаємодії, органічного поєднання змін двох суб'єктів що впливають один на одного. Крім того, взаємодія – цілісна, внутрішньо диференційна, саморозвинена система. Таке розуміння взаємодії, представляє суть управління, що передбачає взаємну зміну керівних та керованих об'єктів, впливає на необхідність розгляду змін взаємодіючих суб'єктів та самого процесу взаємодії як зміни його стану.

Оскільки освіта є соціальним інститутом, ми повинні відобразити управління суспільне, соціальне. Сутність соціального управління полягає в тому щоб вивчати та використовувати закономірні тенденції суспільного розвитку для більш ефективного функціонування суспільства.

Також можливе урахувати що соціальне управління, є вплив на суспільство з метою його упорядкування, збереження якісної специфіки, досконалості та розвитку є якості будь якого суспільства, що виходить з його системної природи, суспільного характеру труда та життя, обміну продуктами, їх матеріальної та духовної діяльності.

Проблема соціального управління розглядається в різних аспектах, виділяється чотири напрями:

- перший напрям пов'язано з вивчення місця управління в системі суспільних відносин;
- другий напрям є розробка проблеми управління політичного, економічного та духовного життя суспільства;
- третій напрям робить акцент на вивчення ролі людського фактору в процесі управління тим чи іншим аспектом життя. На основі досягнень соціальної психології, педагогіки та інших наук виробляються конкретні рекомендації по оптимізації діяльності суб'єкту управління;

- четвертий напрям проблеми управління домінують питання, пов'язані з самоуправлінням в різних сферах суспільного життя.

На мою думку, найбільш повним визначенням наукового дослідження є: «наукове дослідження – це процес створення нових наукових знань. Основними компонентами дослідження є: постановка задачі, попередній аналіз інформації, умов та методів рішення задач даного класу; формулювання вихідних гіпотез; теоретичний аналіз гіпотез; планування та організація експерименту; аналіз та узагальненість отриманих результатів; перевірка вихідних гіпотез на основі отриманих фактів; кінцеве формулювання нових фактів та законів; отримання пояснень чи наукових передбачень; впровадження отриманих результатів в виробництво». В цілому під дослідженням розуміємо складний процес створення гіпотези, її перевірки методами спостереження, експерименту та кваліфікованого аналізу отриманих результатів.

Література

1. Державне управління у сфері безпеки соціально-еколого-економічних систем : монографія / С. М. Домбровська, В. В. Коврегін, А. Л. Помаза-Пономаренко, О. М. Колєнов. – Х. : НУЦЗУ, 2017. – 244 с
2. Луценко Т.О. Державне регулювання науки та інноваційної діяльності України / Т.О. Луценко / «Ольвійський форум – 2015: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі» : тези. – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. – Том 1. – С.95-96.
3. Сиченко В.В. Система та механізми управління інноваційним розвитком вищої освіти в Україні / В.В. Сиченко // Економічний форум. – 2011. – № 2. – С. 34–40.